A°. 3947. 1860.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de buitensteden franko p. p. ƒ 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

VRIJDAG 27 APRIL.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor grootte letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 26 April.

Een berigt, gisteren in de laatste afdrukken van ons Nommer opgenomen, meldde dat der Hollandsche spoorwegmaatschappij koncessie verleend is voor den aanleg der lijn Woerden-Leyden, met uitsluiting van den weg Gouda-'s Hage. De heer de Brauw, die verlof gevraagd en verkregen heeft om de Regering over deze zaak te interpelleren, staat dus voor een *fait accompli*, en heeft reeds antwoord ontvangen vóór hij zijn vraag kon stellen. Wat ons betreft, het besluit der Regering in deze doet ons genoegen, wijl het met de billijkheid zoowel als met het algemeen belang strookt. Langer uitstel der beslissing zou daarenboven niet anders dan nadeelig hebben kunnen werken. Dat bij een keus tusschen beide lijnen, die van Woerden op Leyden de voorkeur verdient, was bij niemand meer aan twijfel onderhevig. Het bijzonder belang van 's Gravenhage mogt niet eischen dat ten zijnen behoeve de aanzienlijke fabriekstad Leyden, Haarlem, en de welvarende streek tusschen deze plaatsen gelegen, van het genot der nieuwe verbinding werden uitgesloten. En te minder mogt het dit in het onderwerpelijk geval, daar 's Gravenhage over Leyden en Woerden een aansluiting erlangt, welke dezelfde voordeelen oplevert als die over Gouda. De laatste plaats is de eenige, die regtstreeks eenig verlies lijdt bij de voorkeur aan de lijn Leyden-Woerden gegeven.

In den laatsten tijd hadden dan ook de voorstanders van den anderen weg de bewering laten varen dat deze de verkieslijkste was, en bepaalden et zich toe om met veel gerucht op de verleening der beide koncessiën aan te dringen. Wat ons hierbij eenigzins bevreemdt, is dat het gemeentebestuur van 's Gravenhage zich daarvoor zoo zeer op den voorgrond heeft geplaatst.

Immers het waren minder de belangen zijner stad, dan die van een spoorweg-maatschappij, welke het hier verzorgde. De Rijnspoorweg wenschte vooral in zijn belang de lijn van Gouda naar 's Gravenhage, en de geheele strijd vond eigenlijk zijn oorzaak in de zucht dier Maatschappij om een gedeelte van het vertier van den Hollandschen Spoorweg naar hare baan te trekken, en om door de aansluiting te Gouda zich op voordeelige wijze te ontheffen van de verpligting tot aansluiting te Rotterdam aan den Hollandschen Spoorweg, welke op haar rust.

De aanvraag tot koncessie voor beide lijnen was niets anders dan een laatste poging om de lijn 's Hage-Gouda te verkrijgen met uitsluiting van die, welke thans is toegestaan. Hoewel wij het der Rijnspoorweg Maatschappij niet ten kwade duiden kunnen dat zij voor haar belangen ijvert, en die met alle geoorloofde middelen tracht te bevorderen, is het ons toch aangenaam te zien dat de Regering, die op een geheel ander standpunt staat, daaraan andere en grootere belangen niet opoffert. Zooals het *Zondagsblad* in zijn laatste nommer te regt aanmerkte zijn er in ons land slechts twee steden, Amsterdam en Rotterdam, waartusschen meer dan één spoorweg kan bestaan. Overal elders moet een dubbele lijn een doodende konkurrentie veroorzaken, welke gevaarlijk zou kunnen worden voor de veiligheid der reizigers. En het zou de vraag geweest zijn of de Maatschappij, die de lijn van Woerden naar Leyden wenscht aan te leggen, daartoe nog genegen zou geweest zijn, bijaldien ook de lijn 's Hage-Gouda ware toegestaan geworden.

Het zal der Regering dus niet moeijelijk vallen hare daad in de Kamer te verdedigen. Het zou echter kunnen zijn dat de interpellatie van den heer de Brauw een woordenwisseling over spoorwegen in het algemeen, en andere ophelderingen der Regering over het ingediende wetsontwerp uitlokte, waaraan het in sommige opzigten wel behoefte heeft. In dit geval kan de Kamerzitting zeer belangrijk worden, en welligt invloed uitoefenen op het onderzoek der spoorweg-voordragt in de afdeelingen.

Het Londensche blad *the Press* bevat over de oogmerken van Napoleon III een merkwaardig artikel, waarvan de slotsom is, dat Engeland zich heeft voor te bereiden op eene vreeselijke maar onvermijdelijke worsteling met den Keizer der Franschen.

Deze schijnt tot Groot-Brittanje, terwijl hij het vooreerst streelt, te zeggen, wat de Cycloop tot Ulysses zeide: „U zal ik het laatst verslinden."

Volgens den Engelschen publicist heeft Napoleon onafgewend het oog gevestigd op de Rijngewesten, van het Palatijnsche tot aan zee met inbegrip van Antwerpen, hetwelk een grooter Cherburg zoude worden, dan dat aan het Engelsche kanaal, welks aan Brittanje behoorende eilanden insgelijks in zijn uitbreidingsplan zijn opgenomen. Napoleon wil zooveel mogelijk aan Frankrijk de koloniale magt hergeven, welke Engeland het ontnam, en zuit daartoe de oorspronkelijk Fransche bevolkingen van Kanada, Nieuw-Schotland en Terra-Nuova op, terwijl hij alom nieuwe nederzettingen sticht, gelijk door hem te Siam en in de Roode-zee beproefd wordt.

Maar vooral in Europa moeten de Napoleontische denkbeelden zich door feiten doen opmerken. Italië, Polen en Hongarije waren de drie zwakke punten in het Europesche stelsel, waarmede hij zijn voordeel kon doen. Van het eerste trok hij in zeker opzigt reeds partij, de twee anderen zullen ten bekwamer tijde aangewend worden. Het zijn rezerve-lonten, geschikt om uitbarstingen in Rusland en Oostenrijk te ontsteken, mogten die mogendheden een verbond tegen Frankrijk vormen. Het Sleeswijk-Holsteinsche vraagstuk biedt hem nog een middel om tusschenbeide te treden; en ofschoon het beginsel der nationaliteits-regten hem dringt om Duitschland in de herkrijging dier gewesten te ondersteunen, staat hij thans, ter bemoeijelijking van Pruissen, een geheel verschillenden weg in.

Het schijne vreemd, maar wij gelooven dat Napoleon meent Europa te zullen kunnen nopen tot goedkeuring der groote uitbreiding, welke hij voor Frankrijk begeert; en wel door die gebiedsveranderingen zoodanig in te rigten dat elke mogendheid, welke aan Frankrijk een deel gronds afstaat, dit aan den anderen kant ruimschoots terug wint.

Men weet hoe hij in dien geest met Italië handelde.

Er wordt gezegd dat hij thans eveneens te werk gaat ten opzigte van het Palantijnsche, waar hij het voornemen heeft Beijeren schadeloos te stellen door het gewesten van zijne naburen te geven. Hij wenscht vooral een Napoleontiesch stamhuis in Italië te vestigen, en Viktor Emmanuel zou ongetwijfeld niets liever zien dan dat zijn schoonzoon prins Napoleon den troon van Zuid-Italië besteeg. Bij het nagaan der zaken in het Schiereiland, gelooven wij dat de aftogt van het bezettingsleger uit Rome aanduidt, dat Napoleon besloten heeft den oorlog op nieuw te doen uitbreken, ten einde te Napels den troon te vinden, dien zijn neef vruchteloos te Florence zocht.

Napoleon meent geenszins de Rijngrens zonder slag of stoot te veroveren. Er zullen nieuwe oorlogen moeten uitbarsten [illegible] worden, al[illegible] vorens hij [illegible] Pruissen en Beijeren de door Frankrijk beoogden vergoeden. Het zwaard kan dus niet lang in de scheede blijven. Alvorens de Duitschers er in toestemmen ten oosten van den Rijn gedreven te worden, zal de oorlog in Germanje moeten woeden. Ofschoon verdeeld, blijft Duitschland eene geduchte tegenpartij en Napoleon weet dat hij daar niet slechts de inwendige verdeeldheden aanwakkeren, maar zich ook van Ruslands en Oostenrijks onzijdigheid verzekeren moet. Dat zal te St-Petersburg niet moeijelijk gaan, maar te Weenen, aangezien de Keizersstaat deel van den Bond uitmaakt, welligt geenszins gemakkelijk zijn. Oostenrijk [illegible] Frankrijk en Rusland twee verschillende [illegible] het is of een rijk, dat [illegible] wikkeling voordeelig kan zijn, om [illegible] andere Staten schadeloos te stellen, of het is eene mogendheid, welker instandhouding wenschelijk, doch wier verwijdering uit Duitschland noodwendig is, waarom zij verder naar het oosten dient gedrongen te worden.

Het is niet overbodig hier op te merken, vervolgt de Engelsche publicist, dat Rusland noch Oostenrijk in den laatsten tijd gewenscht hebben de verdragen in stand te houden en de inlijving van Savoye en Nizza bij Frankrijk te verhinderen.

Beider stilzwijgen is door een groot lokaas verworven.

Dat, waardoor Rusland sinds 1856 aan Frankrijk de vriendenhand reikt, is Turkije. Het Ottomannische rijk is Napoleons staatkundige kassier, waarop hij wissels afgeeft, ten einde alle partijen aan zich te verbinden.

Rusland zal Frankrijk toestaan de Rijn- en Alpengrenzen te bezitten, wijl het eenmaal vergunning zal hebben zijn gebied ten koste van Turkije te vergrooten.

Oostenrijk kan zich het verlies van een gewest getroosten, door evenens op eene uitbreiding ten nadeele van den Muzelman te hopen. Oostenrijk in het Oosten gedrongen en Duitschland op nieuw bevestigd, maakt Pruissen het hoofd van Duitschland en noopt het daardoor tot een vrede, welke de Rijngewesten bij Frankrijk doet inlijven.

Dit is, naar wij gelooven, de algemeene gedragslijn, welke Napoleon zich ter bereiking van zijn doelwit, heeft voorgeschreven. Zal hij slagen? Dit valt niet te voorspellen. Ligtelijk bevroedt men, dat als Frankrijk met Rusland en Oostenrijk Turkije aanvalt, het niet in Engelands magt is, zelfs al handelt het gezamentlijk met Pruissen, dit te verhinderen.

En waarom zou Pruissen zich er in willen mengen? Het kan zeer te regt zeggen: „Er is mij weinig aan gelegen wie te Konstantinopel heerscht en, als lid des Duitschen Bonds, is het mij geenszins onaangenaam dat Oostenrijk door Turksche gewesten zijne verliezen in Italië terug wint."

Dit antwoord, gaat *the Press* voort, zouden wij waarschijnlijk ontvangen, wenschten wij dat Pruissen zich bij ons voegde ter verdediging der Verhevene Porte; en ongetwijfeld zou het kabinet van Berlijn eene toespeling maken op ons gedrag, toen het gedurende den Italiaanschen oorlog, Engelands bijstand vroeg.

Want toen heeft Pruissen, te regt bezorgd over de nieuwe gestalte, waarin Frankrijks staatkunde optrad, een beroep op het kabinet van St.-James gedaan ten einde verzekeringen van vriendschap en hulp te erlangen [??] Maar lord John Russell waande dat het voldoende was aan Napoleon's proklamatie te Milaan te herinneren en met eene onnoozelheid, welke niet ligt zal vergeten worden, vroeg hij aan den baron von Schleinitz, of Pruissen zich veiliger zoude meenen, wanneer Parma en Modena slecht geregeerd werden.

Wordt het Oostersche vraagstuk weder op het tapijt gebragt, — en dat zal het weldra, — dan kan onze minister van Buitenlandsche Zaken vruchteloos aan de deur van het Berlijnsche kabinet kloppen. Von Schleinitz zal hem kunnen antwoorden:

Toen wij u gezegd hebben dat Napoleon het voornemen had Europa bij gedeelten te vallen, hebt gij onze woorden in den wind geslagen, dit denkbeeld verworpen en openlijk begeerd dat Frankrijks arenden die Oostenrijk uit Italië verdreven; en nu, zoudt ge willen dat wij ons met u tegen Napoleon vereenigden op het oogenblik dat hij zich onledig houdt met voor Oostenrijk goed te maken wat het geleden heeft, en waarover gij u verheugd hebt. Bovendien, o menschenvrienden, ziet gij niet dat de manifesten der Fransche Majesteit de edelste gevoelens vertolken, en kunt gij wanen dat Engeland veiliger zal zijn wijl Turkije onder den [illegible] slecht geregeerd wordt?

Die waarschijnlijke wederbeschuldigingen [illegible] lijke alleen laten tusschen Engeland [illegible] het [illegible] der toekomst [illegible] Rusland, [illegible] door het lokaas [illegible] Rusland en Pruissen [illegible] staat, stellen [illegible] te brengen.

Naar het aan *the Press* voorkomt, kunnen, om dien uitslag te verkrijgen, niet beter doen dan het Oostersche vraagstuk weder aan de orde brengen. Rusland en Oostenrijk moesten in Turkije vallen, terwijl Frankrijk hun

de vriendendienst bewees van Engeland op eerbiedigen afstand te houden.

Groot-Brittanje zou alsdan de hulp van Pruissen inroepen, waarop Berlijn, volgens onze beginselen handelende, zoude antwoorden dat het met die zaak niets te maken had.

Als Rusland en Oostenrijk op die wijze voldaan en onledig zijn met het zamenstellen hunner nieuwe bezittingen, treedt Frankrijk op zijne beurt op en brengt het vraagstuk der Rijngewesten ter tafel. Volksbewegingen ten gunste der inlijving bij Frankrijk zouden in België en Rijn-Pruissen te weeg gebragt worden en Napoleon, als voorvechter der beschaving, die streken van Duitschland eischen.

Het bedreigde Duitschland zou nu Engelands steun inroepen, waarop het kabinet van St.-James, verbitterd door Pruissens onzijdigheid in het Oostersche vraagstuk, ongetwijfeld zoude antwoorden geene roeping te gevoelen tot tusschenbeide treden. Dan zou Pruissen, met goedkeuring van Frankrijk, als vergoeding voor de Rijngewesten, het koningrijk Hannover tot zich nemen, wat de breuk tusschen Engeland en Pruissen grooter dan ooit zoude maken.

Dan zoude eindelijk de aanval tegen Engeland gerigt worden, welks overmagt ter zee in Frankrijks oogen eene afschuwelijke dwingelandij is, die men moet vernietigen. Welk regt heeft Groot-Brittanje om den Oceaan met versterkte posten te bedekken? Waarom bezit het Gibralter, Malta, Corfu, Perim en Aden?

Ook dat is een vergrijp tegen die beschaving, met welker verdediging het zwaard van Brennus zich grootmoedig belast heeft. Het verzoek om eenige dier zee-sterkten af te staan zal aanleiding geven tot den oorlog. Het ongelukkige Ierland zal den Keizerlijken vijand insgelijks tot werktuig dienen. Voor die ure, zal hij ongetwijfeld weder de vriend des Pausen geworden zijn, en in Ierland bevinden zich steeds vele ontevredenen, die den Franschen inval zullen willen begunstigen. Nog geen jaar geleden hoorde men in westelijk Ierland herhaaldelijk vragen: Wanneer zullen de Franschen komen?

Het is den gezworenen der Kroon, dus eindigt *the Press*, geenszins onbekend, dat bij de nasporingen, in de zamenzwering der Phoenix-Club gedaan, het bewijs der werkzaamheid van een Franschen handlanger gevonden is. Napoleon zoekt overal middelen tot den aanval en maakt er zonder schroom gebruik van. Gelijk zijn oom de Polen tegen Rusland aanwendde en hen vervolgens aan hun lot overliet, even als Napoleon III van Kossuth en de Hongaren tegen Oostenrijk partij wilde trekken, zoo ook zal hij is het oogenblik daar, beproeven Ierland en de Franschen van Kanada tot zijn oogmerken te bezigen, met voorbehoud hen alleen te laten wanneer zijne belangen dit vorderen.

Bij de verkiezing voor een lid der Tweede Kamer in het hoofdkiesdistrikt Zutphen zijn uitgebragt 1488 stemmen, van onwaarde 11. De heer van Bosse is gekozen met 765 stemmen; de heer Rappard had 348, de heer Linting 176 en de heer Pallandt 164 stemmen op zich vereenigd.

Te Amersfoort zijn bij de verkiezing van een lid voor de Tweede Kamer ingekomen 1266 stembiljetten, van onwaarde 36. De heer Groen van Prinsterer heeft 427 en van Goltstein 379 stemmen verkregen, zoodat tusschen deze heeren moet worden herstemd.

De prijzen van het Vee, besteed ter markt van gisteren, waren als volgt: Kalveren 1ste kwal. *f* 60 a *f* 80; 2de kwal. *f* 50 a *f* 70; 3de kwal. *f* 40 a *f* 60. Schapen *f* 24 a *f* 30. Varkens 50 a 54 ct. per Ned. ℔.

Z. M. heeft benoemd: tot prezident der arr. regtbank te Utrecht, mr. A. W. Wichers; pensioen verleend aan den officier van gez. G. W. van der Grijp, van *f* 1001.

GORINCHEM, 23 April. De marktprijzen van heden waren als volgt: Tarwe *f* 9.50 a *f* 11.90; Rogge *f* 6.80 a *f* 7.80; Gerst *f* 5 a *f* 6; Haver *f* 2.90 a *f* 4; Boonen *f* 8 a *f* 9; Boter *f* 1.10 a *f* 1.15 per Ned. ℔; Eijeren *f* 2.40 de 100 stuks; Aardappelen *f* 3.25 a *f* 5.

De graanhandel was bij veel aanvoer zeer levendig. Ook de aanvoer van vee was groot, de handel echter gering; maar het verkochte duur. Er waren veel vreemde kooplieden.

NIEUWEDIEP, 23 April. Met het schip *Argus* zullen tegelijk met het transport kolonialen, onder bevel van kapt. P. Scheltema, worden overgevoerd de twee kolonialen, belhamels bij het oproer, aan boord van de *Alcor*, in der tijd om die reden te Lissabon binnengeloopen, en welke beide weerspannelingen door Zr. Ms. stoomschip *Vice-Admiraal Wassenaer*, naar hier zijn gehaald en sedert als verwonden in het marine-hospitaal alhier zijn verpleegd. Deze lieden zullen te Batavia voor een krijgsraad teregtstaan.

De telegraaf meldt heden het volgende:

PARIJS, 26 April. De *Moniteur* berigt uit Chambery van gisteren dat, op 33 gemeenten na, de uitslag der stemming in Savoye is ingeschreven 67,968; voor 65,658; tegen 71.

STOCKHOLM, 25 April. In de dépêche van baron van Manderström, gedagteekend 27 Maart, in antwoord op die van den heer Thouvenel van 13 Maart, verklaart de Zweedsche Regering akte te nemen van de plegtige verklaringen van Frankrijk, dat het is tegen de leer van uitbreiding, gegrond op het nationaliteitsbeginsel en op de natuurlijke grenzen. De Zweedsche Regering verklaart zich uitdrukkelijk tegen dit beginsel, welks toepassing alleen geregtvaardigd kan worden in exceptionele gevallen. Ten slotte ondersteunt baron van Manderström met nadruk de eischen van Zwitserland, gegrond op de bestaande traktaten, ten gunste van de neutraal verklaarde distrikten van Savoye.

GENUA, 25 April. Alhier zijn berigten ontvangen uit Napels, loopende tot 21 dezer. De staat van zaken op Sicilië blijft aan de regering steeds ongerustheid inboezemen. Generaal Salzano heeft versterking van troepen aangevraagd, ten einde te kunnen ageren tegen de muiters, die een guerilla-oorlog voeren. Eene kolonne troepen is ter hunner vervolging uit Palermo vertrokken, maar zij was genoodzaakt naar de stad terug te trekken. Kolonel Termini heeft de muiters in sterke stellingen gevonden. Te Palermo zijn 13 personen gefusilleerd.

Een aantal bevorderingen zijn bij het leger gedaan. De troepen onder generaal Pianelli hebben andere posities dan vroeger ingenomen en verscheidene korpsen zijn Terra di Lavore genaderd.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 24 April. In een korrespondentie uit Napels, dd. 18 April aan de *Indépendance belge*, leest men eenige bijzonderheden betreffende de door den baron de Brenier bij het goevernement te Napels en Koning Frans II gedane stappen, om het te bewegen Frankrijk in zijn taak, ter bescherming van het Vatikaan, te vervangen. De gestelde voorwaarde was dat de gewapende interventie van Napels zich zou bepalen de veiligheid van den pauselijken Stoel te bevestigen en geenerlei poging aanwenden om de Romagna te herwinnen of Piëmont aan te vallen. Die interventie had alzoo kunnen geschieden met de toestemming van het Turijnsche kabinet en welligt tusschen Piëmont en Napels een toenadering bewerken. De onderhandelingen waren juist aangeknoopt en niets was er dat een slechte uitkomst er van kon doen vermoeden, toen eensklaps de Siciliaansche opstand uitbrak en de voortzetting er van schorste.

— In de zitting van den Senaat, op 19 April, heeft de Aartsbisschop van Parijs de volgende toespraak gehouden:

„Mijneheeren Senatoren! De *Moniteur* van 5 dezer heeft de beraadslaging openbaar gemaakt, door den Senaat over de verzoekschriften gehouden, welke betrekkelijk de tijdelijke regten des H. Stoels zijn ingekomen. Ik heb het verslag daarvan gelezen en mij andermaal met de gevoelens vereenigd der redenaars, die de verzoekschriften in handen der Regering gesteld wenschten. Maar bij lezing der rede van den heer prokureur-generaal Dupin, welke, door de openbaarmaking, van uitgebreider strekking is geworden, heb ik betreurd dat mijne taal niet uitvoeriger was toen ik, ten gevolge zijner aanspraak, het woord nam.

„Ik voel mij heden genoopt te verklaren dat het in mij niet heeft kunnen opkomen den geest, welke in des heeren Dupin's rede heerscht, goed te keuren, evenmin als wat hij zegt ten opzigte der bisschoppelijke mandementen en herderlijke brieven, de encycliek van 19 Januarij, de godsdienstige vereenigingen en den aard der verbindtenissen, welke de Opperpriesters ten opzigte der bezittingen van de Kerk van Rome aangaan. Omtrent die punten, zoowel als alle andere, welke in den laatsten tijd de godsdienstige wereld diep beroerden, heb ik nooit in denkwijze verschilt van mijne eerwaardige medebroeders in het Episkopaat. Geenszins heb ik tevens vergeten, als lid van het kollegie kardinalen, verpligt te zijn die gevoelens luider nog te verkondigen.

„Ik meen hier nog te kunnen bijvoegen, naar kracht en middelen, niets verzuimd te hebben, van wat mij geschikt scheen, zoowel ter voorkoming van botsingen en verwikkelingen, welke steeds in zaken van zulk groot gewigt diep te betreuren zijn, als ter poging aan te stellen zonder dat iemands regt in gevaar gebragt, of de goede verstandhouding en overeenstemming noodwendig voor het goede beheer der wereldsche zaken, van geestelijken of tijdelijken aard, verbroken werd.

„Ik stel veel belang in het afleggen dezer verklaring ter eerste senaatszitting, na de openbaarmaking van het besluit van 29 Maart; ik acht haar noodig, opdat niemand zich kunne vergissen ten opzigte der gevoelens, welke steeds door mij gekoesterd zijn en waaraan ik, met Gods hulp, voortdurend trouw zal blijven.

„De openbaarmaking, aan de beraadslaging van 29 Maart verleend, doet mij wenschen dat ook mijne verklaring van heden in den *Moniteur* worde opgenomen."

— Gisteren heeft de Senaat, op het door generaal d'Hautpoul gedaan verslag, de wet, waarbij het legerkontingent van 140,000 op 100,000 man wordt verminderd, met eenparige stemmen (die der 89 tegenwoordig zijnde leden) aangenomen.

— De *Constitutionnel* bespreekt den twist tusschen Nederland en België over de aftappingen der Maas en hoopt dat België de zaak niet tot het uiterste zal laten komen, daar Holland alsdan zijne bedreigingen zou uitvoeren en de aftappingen bij Maastricht beletten.

— De *Patrie* spreekt over het berigt dat de mogendheden tot eene overeenkomst geraakt zijn ten opzigte van het vraagstuk der Zwitsersche onzijdigheid. De diplomatie zou daartoe een protokol opstellen, hetwelk te Parijs door de gezanten der medeonderteekenende mogendheden van het Weener kongres zoude onderschreven, en vervolgens door de konferentie in eene enkele zitting bekrachtigd worden.

De *Patrie* neemt die schikking als waarschijnlijk aan.

— Oostenrijk en Rusland hebben voor Parijs, als de zitplaats der aanstaande Europesche konferentie, hunne stemmen gegeven. Men gelooft dat ze gehouden zal worden.

— Uit Rome ontvangen tijdingen weerspreken het gerucht der verbanning van prins Gabrieli uit die stad; maar stellig is het dat men voornemens was strenge maatregelen tegen dien prins, den gemaal eener prinses Bonaparte, te nemen. De reden der ontevredenheid van het Heilige Kollegie was, dat men genoemden prins gekozen had om den generaal Goyon een eeredegen aan te bieden, bij inteekening bestemd voor den Keizer van Frankrijk, in naam der Romeinen, die aan den Italiaanschen veldtogt hadden deel genomen. De verwantschap der gemalin van den prins met de keizerlijke familie heeft waarschijnlijk er aan toegebragt om deze zaak niet verder door te zetten.

Verder verneemt men dat de Paus gestadig geld en manschappen ontvangt uit verscheidene Katholieke landen, uit Ierland Zwitserland en België, terwijl voortdurend Oostenrijkers te Ancona landen. Generaal Lamoricière zal dra zijn hoofdkwartier te Spoletto vestigen en in Ombrie een observatiekorps oprigten, terwijl Ancona naar een nieuw stelsel zal versterkt worden.

— Uit Florence heeft men brieven die melden dat de Napolitaansche uitgewekenen te dier stede op den avond van den 17 dezer een demonstratie deden door met een in floers gehuld vaandel voor het paleis Vecchio te verschijnen en uit te roepen: „Leve het vrije Italie! leve het vrije Sicilië. Graaf Cavour of Ricasoli moet voor den dag komen! — Vervolgens begaf zich een deputatie tot Ricasoli om hem het voorstel te doen Viktor Emmanuel tusschen beiden te laten komen, opdat Frans II het eiland niet weder in zijn magt mogt krijgen, daar het nu geheel in opstand was en de koninklijke troepen óf op de vlugt óf verstrooid waren. Ricasoli antwoordde dat de bij hem ontvangen berigten niet zoo gunstig luidden; dat de opstand nog niet gezegevierd had en het mitsdien raadzaam was geduld te oefenen. Toen drong de deputatie er op aan dat Ricasoli den Koning de zaak op het hart zou drukken; waarop de minister met het antwoord terugkwam, dat de Koning van dezelfde meening als hij, Ricasoli, was, en daarbij de opmerking had gemaakt, dat hij, tegen Napels geen oorlog voerende, zich in de zaken van dat land niet kon mengen, dan wanneer de gansche bevolking in Zuid-Italië in opstand geraakte. De uitgewekenen waren zeer ontevreden over dat antwoord en men hoorde het woord „verraad" uitspreken. Spoedig daarop verscheen een officier, die den volksdrom, voor het paleis Vecchio tegenwoordig, vriendelijk verzocht geen rumoer te maken maar bedaard naar huis te gaan.

Hoe groot de opgewondenheid der Napolitanen is, blijkt uit de talrijke uitgewekenen die de laatste te Livorno aangekomen stoomboot te dier stede aanbragt. Zelfs het dek was bijna niet toereikend geweest om hen te bergen. De *Pausilipo*, die den 18 aankwam, had 300 Siciliaansche vlugtelingen aan boord; zij verhaalden dat toen de stoomboot te Palermo aanlegde, in de stad niet meer gevochten werd; het getal der gesneuvelden aldaar moet ook zoo groot niet zijn als vroeger gemeld is.

— Dezer dagen, zoo verhaalt men, wendde zich de zaakgelastigde van Napels tot den Spaanschen gezant, den heer Mon, om van dezen eenige bijzonderheden nopens het verblijf van den graaf Montemolin te vernemen; de Koning van Napels is namelijk in verlegenheid met het verblijf te Napels aan zijn neef ter beschikking gesteld, wijl hij dit door een ander zijner verwanten wil laten betrekken. De heer Mon antwoordde eenvoudig, dat hij geen de minste inlichting kon geven. Doch de tijding der gevangenneming van den prins en van diens broeder ontvangende schreef hij het volgende aan markies Antonini: „Ten antwoord op uw beleefd verzoek, haast ik mij u te berigten, het ter mijner kennis is gekomen, dat mijne doorluchtige Koningin voor een verblijf van den graaf de Montemolin te Tortosa gezorgd heeft, zoodat uw doorluchtige heer en Koning

naar goedvinden over dat te Napels kan beschikken.

Montemolin had overigens zoo stellig op het welslagen zijner onderneming gerekend, dat hij al wat hij te Napels aan roerend goed bezat verkocht heeft.

— De *Diario* van Barcelona deelt de volgende bijzonderheden der teregtstelling van generaal Ortega mede, welke den 18n dezer des namiddags ten drie ure te Tortosa plaats greep:

„Den avond te voren werd de veroordeelde, volgens Spaansch gebruik, in een afzonderlijk vertrek gebragt, waar hij onmiddellijk, met de meeste bedaardheid, zijn uitersten wil schreef en op alle familiezaken, tot in de geringste punten, orde stelde. Weldra verscheen een sergeant om te onderzoeken of hij soms iets aan het lijf had om zich van kant te maken.

„Ortega werd hierdoor zeer getroffen en riep: „Dit ontbrak nog aan mijne vernedering! Een sergeant een generaal betasten! Ben ik dan in staat de misdaad te bedrijven, welke men vreest?"

„Hij nam eene medalje der H. Maagd van den hals en verzocht zijnen neef, don Ramond Blasser, die aan zijne ongelukkige moeder te geven.

„Toen de kanunnik Benito Sanz, zijn biechtvader, was aangekomen, onderhield Ortega zich met dezen een geruimen tijd en gevoelde zich daarna zoodanig door de godsdienst gesterkt, dat hij glimlagchend zeide: „Mijne berusting is, Gode zij dank, van dien aard, dat ik niet weet of het mij wel verblijden zoude, indien ik genade verwierf."

„Hierop sliep hij in een leuningstoel tot 's morgens half drie en bragt het overige van den nacht door in gesprek met zijn biechtvader of een zijner vrienden. Hij vroeg den laatsten naar het uur van zijn dood, doch toen zij hierop ontwijkend antwoordden zeide hij: „Och, wat geheimhouding voor zulk eene kleinigheid!"

„Den 18n, des morgens ten 6 ure, ontving hij, met groote godvruchtigheid, het H. Sakrament des Altaars. Vervolgens gebruikte hij eene kop chocolaad en ontving een zendeling en een geneesheer, wie hij verbaasde door zijne tegenwoordigheid van geest en onwankelbare vastberadenheid.

„Omstreeks tien ure vernemende, dat zijn dood op drie ure in den namiddag bepaald was, zeide hij: „Dat is vrij laat." Vervolgens gebruikte hij met smaak een bord soep. Zijn biechtvader bezocht hem nogmaals, in gezelschap van een anderen geestelijke. Men vond Ortega zeer kalm, het kruis aan het hart drukkende en van de godvruchtigste gevoelens blijk gevende. Hij zeide: „Ik wensch mij geluk met eene boetedoening, welke mij verborlooft als Christen te sterven."

„De kanunnik verzocht daarop verschooning, wijl hij den veroordeelde denkelijk niet naar de strafplaats zoude kunnen geleiden, aangezien zijne zwakke gezondheid hem tegen dergelijke aandoenlijke schokken niet bestand deed zijn. De generaal zeide, met de grootste vriendelijkheid, dit ten volle te beseffen, waarom hij zijn biechtvader verzocht zich te verwijderen wanneer deze het noodwendig oordeelde.

„Ten kwart vóór drie ure kwam men hem berigten, dat het groote oogenblik daar was. Ortega stond op en zeide: „Tot uwe dienst, mijne heeren!" knoopte zijn kapotjas digt en plaatste zich tusschen het piket dat hem te regt moest stellen. Den drempel van het kasteel overschrijdende, trok hij zijn kapotjas uit en verzocht dien aan zijn aide-de-camp, Moreno, te geven.

„Bij het hooren roffelen der trom, riep hij uit: „Mijn God, Gij, die onschuldig waart, hebt insgelijks die vernederende toebereidselen geleden, het is zeer regtvaardig dat ook ik, die schuldig ben, ze verduur."

„Zijn gelaat was kalm, zijne stem vast, zijn tred onwankelbaar. In het midden van de plaats gekomen, welke door de troepen was afgezet, zag hij de menigte die zich verdrong en sprak: „De Zaligmaker stond eveneens toe, dat het volk zijne teregtstelling bijwoonde."

„Hij knielde onder het vaandel om zijn vonnis te hooren lezen. Vervolgens naar de aangeduide plek geleid, vroeg hij: „Hoe moet ik mij plaatsen?"

„En het antwoord was: „Het gelaat hierheen."

„In het eigen oogenblik werd de veroordeelde geblinddoekt en hij zonk op de knieën voor de geweren.

„Eene ontploffing weergalmde, en de ex-generaal was een lijk."

ENGELAND.

LONDEN, 23 April. De rampzalig omgekomen Harrisson, kapitein van de *Great Eastern*, zal in die hoedanigheid door kapitein Vine Hall, die den naam eens kundigen zeemans heeft, vervangen worden.

— Volgens de berigten uit New-York van den 11n dezer, was er bij het Huis van Volksvertegenwoordigers der Unie door de vaste kommissie voor regtzaken rapport omtrent de boodschap van den staats-prezident Buchanan uitgebragt. In die boodschap wordt aan het Huis de bevoegdheid betwist om de handelingen van den staats-prezident uit het oogpunt der politieke eerlijkheid aan eene enquête te onderwerpen. De kommissie had niet tot eenstemmigheid kunnen komen omtrent het gewigtige vraagstuk eens konstitutioneels staatsregts, betwelk door die boodschap is ter berde gebragt; hare meerderheid hield het protest voor ongegrond, terwijl de minderheid in de denkwijze van den heer Buchanan omtrent de onafhankelijkheid der uitvoerende- van de wetgevende magt deelde.

Naar dezelfde berigten duurden de onderhandelingen tusschen Engeland en de Vereenigde Staten over het bezit van het eiland San Juan voort, zonder voor alsnog veel te vorderen.

Uit Californie was berigt ontvangen, dat er eene Japansche korvet te San Francisco aangekomen was, en dat het Amerikansche oorlogsschip *Powhattan*, het door den Keizer van Japan naar den prezident Buchanan afgezonden gezantschap aan boord hebbende, dagelijks te San Francisco verwacht werd.

De jongste berigten uit Mexico, door de New-Yorksche dagbladen medegedeeld, loopen tot den 1sten dezer. Het was toen te Vera Cruz rustig: de generaal Miramon, welke die stad, den zetel van het bewind zijner tegenpartij, beschoten en het beleg daarvoor geslagen had, was naar het gerucht weder op weg naar zijne hoofdstad Mexico. De schade, welke Vera Cruz door het bombardement had geleden, werd op vijf millioen dollars begroot, maar deze berekening werd door velen voor overdreven gehouden. Er waren in de Mexicaansche golf weder twee schepen, behoorende tot de zeemagt van Miramon, door Noord-Amerikaansche oorlogschepen genomen; een daarvan was genomen niettegenstaande het de Spaansche vlag voerde. Aan den anderen kant was te Mexico een besluit uitgevaardigd, waarbij alle burgers der Vereenigde Staten gebannen en hunne have verbeurd verklaard werd.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 23 April. Na de voltooijing van het nieuwe regeringsstelsel in Hongarije, zou, zooals verzekerd wordt, Aartshertog Ferdinand Max aan het hoofd der Regering van dat land komen. Men zou hem reeds vroeger die waardigheid hebben aangeboden; doch toen had hij ze geweigerd; en de Keizer liet zijne keus op den veldtuigmeester von Benedek vallen, maar deze wees ze ook af, zeggende dat hij ze niet kon aannemen, zoolang niet de bewilliging der door de gematigde hervormingspartij in Hongarije gedane eischen de Regering in staat stelde op een magtige partij te rekenen. Daarop volgden verscheidene ministerraden, waarop het, naar gezegd wordt, onstuimig toeging en die door den veldtuigmeester werden bijgewoond. Hij werd met vuur ondersteund door graaf von Rechberg, baron Bruck en graaf Nadasdy, die aandrongen op de aanneming van zijn voorstel. Vervolgens boden de ministers, die met hem in oppozitie waren hun ontslag aan. Van verscheidene zijden wordt verzekerd dat het werd aangenomen, zoodat men nu de komst des heeren von Schmerling, en von Hubner aan het kabinet wachtende is. Spoedig zal men deswege zekerheid erlangen.

— De *Presse* behelst nopens de onderhandelingen tusschen Oostenrijk en Pruissen, waartoe de Koning van Saksen en de groothertog van Mecklenburg aangespoord zouden hebben, het volgende: „Zulk een overeenstemming duidt koncessiën aan, waarvan gezegd wordt, dat men evenmin aan den Donau als aan de Spree genegen is daartoe over te gaan. Oostenrijk kan zich evenmin geheel met Pruissens zienswijze vereenigen als Pruissen zich aan Oostenrijks bepalingen kan onderwerpen. Wanneer er overeenstemming ontstaat, moet van aanspraken worden afgezien, en ongelukkigerwijs verneemt men daarvan tot heden niets."

— Te Pesth zal, ten gevolge van eene overeenkomst met Oostenrijk, een Fransch konsulaat, worden opgerigt.

BERLIJN, 23 April. Aan de *N. Pr. Ztg.* wordt geschreven: „Luidens uit Pesth onvangen brieven heeft daar het door een telegraaf bekend geworden Keizerlijke besluit [illegible] verdere bepalingen van dat belangrijk keizerlijk besluit te willen wachten alvorens er een oordeel over te vellen. Te Weenen beweert men echter in zekere kringen dat de hervorming weinig goeds belooft. Men gelooft dat slechts een deel van den hoogen adel — waarmede men in onderhandeling is getreden — bevredigd zal worden; maar de mindere adel, de advokaten, studenten, enz. zullen in hun verzet, door de toegevendheid der regering, 't welk zij zeer zwak achten, meer bemoedigd dan beteugeld worden. 't Zal overigens nog een geruime poos duren alvorens zich de partijen verklaard hebben."

— In de *Erfurter Zeit.* leest men het volgende: Onlangs waren de kinderen van een inwoner dier stad de homeöpatische apotheek van hun vader binnengeslopen en hadden den ganschen voorraad artsenijen opgegeten. Een in de nabijheid wonende allopatische geneesheer werd door den bekommerden vader geraadpleegd, doch door hem volkomen gerust gesteld. De kinderen genieten tot heden den besten welstand.

ITALIE.

ROME, 20 April. Het *Giornale di Roma* deelt het volgende mede, dat reeds per telegraaf beknopt gemeld is. Aangezien aan generaal Lamoricière, dagelijks geschenken in geld voor de krijgskas worden toegezonden, heeft hij den H. Vader verzocht eene kommissie te benoemen tot ontvangst der giften van dien aard.

Z. H. heeft hierop de Kardinalen Wiseman, Villecourt, von Reisach, en Mgr. Ferrari, minister van Financiën, tot leden der kommissie aangesteld.

Tot heden zijn aan geschenken in geld 1,605,000 franken ontvangen.

Men ziet daarin een krachtig bewijs van den goeden geest, waarmede de Katholieken bezield zijn, en de H. Vader is zeer getroffen over die bereidvaardigheid zijner geestelijke kinderen, om, tot behoud van het erfdeel der Kerk, het hunne bij te dragen.

Z. H. betwijfelt geenszins of die ijver voor den H. Stoel zal meer en meer aanwakkeren en alzoo oorzaak zijn dat God, door de gebeden en aalmoezen zijner geloovigen bewogen, de aanslagen van het revolutionnair geweld zal verijdelen en de verdrukte regtvaardigheid doen zegepralen.

— De beste verstandhouding heerscht tusschen generaal Lamoricière en de officieren van het Fransche bezettingsleger. Vóór de generaal van hier vertrok, heeft graaf Goyon te zijner eere een prachtig diner gegeven.

— Berigten uit Midden-Italië melden, dat bij het bezoek des Konings te Pisa, noch de Bisschop, noch eenig ander geestelijke zich in de kerk vertoond heeft. Deze houding moet bij Viktor Emmanuel des te meer indruk gemaakt hebben, daar de Aartsbisschop van Florence, naar het schijnt, zich hoveling genoeg betoond heeft om den Koning, ondanks de exkommunikatie, op de trappen zijner kathedraal te verwelkomen. Hoewel zedelijke dwang aan deze daad niet vreemd geweest zal zijn, heeft zij toch een droevigen indruk bij een groot deel der Florentijnsche bevolking te weeg gebragt.

BELGIE.

BRUSSEL, 24 April. Gisteren avond is de aartshertog Jozef, broeder der hertogin van Brabant, in deze hoofdstad aangekomen en aan het paleis afgestapt. Z. H. zal hier eenige dagen blijven.

STADSNIEUWS.

241ste Staats-Loterij. (Prijzen van ƒ 1000 en daarboven.) 5de Klasse, 4de Lijst: No. 15188 ƒ 1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 26 April.

BEVALLEN (21 April): G. A. Kühn, geb. Rietveld, D.
OVERLEDEN (19 April): C. N. Gartner, 3 j., 2 m.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	ƒ 55 7/16	2/m. Livorno	ƒ 88 3/8
Zigt „	„ 55 13/16	„ Napels	„ 79 3/4
2/m. Bordeaux	„ 55 1/4	3/m. Petersburg	„ 168
½/m. „	„ 55 5/8	6/w. Weenen	„ 86
3/m. Madrid	„ 240	„ Augsburg	„ 99
„ Cadix	„ 241	„ Frankfort	„ 99 [illegible]
„ Seviliё	„ 237	2/m. Hamburg	„ [illegible]
„ Bilbao	„ 237	Zigt „	[illegible]
„ Lissabon	„ 40 7/8	2/m. Londen	„ 11.62½
„ Porto	„ 41	Zigt	„ 11.72½
2/m. Genua	„ 45 7/8	[illegible]	„ 1/8

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 25 April. België 2½ pc. 55g. 4½ pc. 96⅛ p; Metal. 50⅛ p; Nation. 58g, Spanje 1½ pc. 35g; 3 pc. 45⅝ g.

PARIJS, 25 April. 3 pc. Rente 70.15; 4½ pc. id. 96.—; Fr.-Oost. Spoorw. 530.—; Credit mobilier 740.—; 3 pc. Spanje 45¾; 1¾ pc. id. 36; Spanje Passive —; Russ. Spoorw. Aktiën —; Rom. Leening —.

MADRID, 25 April. Spanje 3 pc. 46.70; 1¾ pc. [illegible]

LONDEN, 25 April. Cons. 94⅞ a —; Braz. 5 [illegible] 3 pc. Mexiko 21⅜ a —; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. [illegible] pc. id. doll. bonds —; 3¾ pc. Grenada — a [illegible] uitgestelde — a —; 2½ pc. Venez. 26½ a — [illegible] id. — a —; 3 pc. Port. 43⅞ a —; 3 pc. Spaan[illegible] a —; 1¾ pc. id. 36 a —; Coupons 4⅞ a — [illegible] — a —; 4½ pc. Russen 97 a —; 5 pc. id. — a —; 2½ pc. Holland 66 a —; 4 pc. id. 100½ a —; [illegible] shares 57 a —; [illegible] Oblig. 81 a —; Sardinië — a —; Ecuador — a —.

WEENEN, 25 April. Met. 5 pc. 69.10; 2½ pc. 30.20; Nat. —.—; Loten 1854 4% pc. —; Bank-Aktiën 856; Noord-Baan-akt. 198; Oosteur. Cred. Loten —; Cred. Anst. 185.—; O.-Fr. Spoorw.-akt. 279.—; Lomb. Venetiaans. 154.—, Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. 13.30, Parijs —.—, Frankf. —; Amst. —.—; Goud 34.—; Zilver —.

BERLIJN, 25 April. Metalliek 5 pc. 50⅞; Nationale 58⅝,

Stiegl. 5de serie 95; 6de id. 105; 5 pc. Eng. Russ. 106⅜, Nieuwe 3 pc. 63⅜; Pruiss. Staats. 4½ pc. 99¾; id. Nieuwe 5 pc. —; Fr. Oost. Spoorw. —; Credit —, Wissel op Londen 2/m. 6 th. —, Parijs —, Hamburg —, Amst. zigt —, Weenen 2/m. —, Petersburg 3/w. —.

HAMBURG, 25 April. 3 pc. Rusland 60, 4½ pc. id. —, 3 pc. Spanje 42¼, 1¾ pc. id. 33⅞, Vereinsb. 98¼, Noord-Duits. bank 82¼, Mexikanen —, Wissel op Londen 3/m. —, Amst. —.—, Diskonto —.

FRANKFORT, 25 April. Metalliek 5 pc. 50½ Nation. 57¼, Cred. Akt. —, Spanje 3 pc. 45⅛, 1¾ pc. 35¾, Bankakt. —, Wissel op Londen 117⅛, Weenen 87, Parijs —, Diskonto —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		25 APRIL	4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie.	5 pCt.			
Nederl. Bank	4 ″			
Nederl., Werkel. Schuld	2½ ″	63 15/16	64 1/16	64
Dito Dito	3 ″	76⅜		
Dito Dito	4 ″	98⅞	99	
Oost-Indische Leening	4 ″	97⅞		
Amortisatie-Syndikaat	3½ ″			
Handelmaats. op rescontre.	″	129½	130	129⅞
Dito à kontant	4½ ″	130		
Dito Leening 1858	4 ″			
Aand. Holl. Spoorweg.				
Leening idem	4½ ″			
Rijn idem	4½ ″			
België, Cert. Adm. Belg. Bk.	2½ ″			
Dito bij *Rothschild*	2½ ″			
Frankrijk, Certifikaten	3 ″			
Spanje, Obligatiën	1¾ ″	35½	35¾	35 11/16
Dito	3 ″	46½	46¾	46½
Dito Binnenlandsch	3 ″	45⅛	45¼	45⅛
Amortisable-Schuld.		15 7/16	15 9/16	15 7/16
Bewijzen Coupons.		4 11/16		
Portugal, Obligatiën	3 ″	43 3/16	43¼	
Dito 1856/1859	3 ″	42 3/16	42¼	
Dito Uitgestelde.				
Rusland, Obl. bij *Hope* & C°.	5 ″	103¼	103½	103½
Dito dito 1828/29	5 ″	101¾		
Certif. dito 1831/33	5 ″	85 1/16		
Dito dito 1840	4 ″	80¾		
Dito bij *Stieglitz*	4 ″	81⅛	81½	
Dito Nieuwe	4 ″			
Dito 5de Serie	5 ″	90½		
Dito 1855, 6de Serie	5 ″	99¾	99 15/16	
Dito Adm. te Hamburg	5 ″			
Dito te Londen	5 ″			
Dito dito	4½ ″	93¼		
Dito dito	3 ″	62 11/16	63	62⅞
Inschrijv. in Assign.	6 ″			
Certifikaten van dito	6 ″	61⅛		
Spoorweg-Aktiën	5 ″			
Dito volgefourneerde	5 ″	213¾	214½	
Hypotheek	4½ ″			
Polen, Aandeelen 1835 fl. 500	*f*	152		
Obligatiën	4 pCt.	82½		
Pruissen, Obligatiën	4½ ″			
Dito 1859	5 ″			
Aandeelen 1854	3½ ″			
Oostenrijk, Obl. bij *Goll* & C°.	5 ″			
Dito dito	4 ″	45⅜		
Dito Metalliek	5 ″	47 7/16	47 11/16	47 7/16
Dito dito	2½ ″	25 11/16	25 13/16	25 11/16
Dito Rente Amst.	5 ″	71⅛	71 3/16	71⅛
Dito Nationale 1854	5 ″	55 1/16	55 5/16	55 1/16
Weener Bank-Aktiën	*f*			
Dito Aand. fl 250, 1839	″	270		
Dito dito ″ 250, 1854	4 pCt.	209½		
Fr. Oost. Spw. Obl. bij *Hope*	3 ″			
Beijeren, Spoorw. Aandeelen.				
Napels, Cert. bij *Lam.* & *B.*	5 ″			
Dito bij *Rothschild*	5 ″			
Denemarken, Oblig. te Londen	5 ″			
Dito	3 ″			
Braz. Geldl. 1824 van £ 100	5 ″	97¼		
Dito 1839 ″ £ 100	5 ″			
Dito 1843 ″ £ 100	5 ″			
Dito 1852	4½ ″			
Dito 1858	4½ ″	86 13/16		
Sardinië	5 ″			
Peru, Geldleening 1854	4½ ″			
Dito Fransche.				
Ecuador, Oblig. 1855	1 ″	10½	11	10½
Venezuela, Obligatiën	3 ″	25⅛	25¼	
Dito	1½ ″	13 1/16		
Grenada, Obligatiën	4 ″	13 5/16		
Dito Uitgestelde.				
Mexiko, Obligatiën	3 ″	20⅛		
Nrd-Amer. Ph. *Hope* & C°. Lt. A.	*f*			
Dito dito	″ B. ″			
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.			
Illinois Spoorweg-Aandeelen.				
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 ″	84¼		
Galvest. Spoorweg Oblig.	8 ″	40	40½	
Louisiana	5 ″			
Griekenland, Obl. geldl. 1825	5 ″	3 11/16		

Oostenrijksche fondsen flaauwer gestemd. Spaansche vast. Russische mede gevraagd. Overigens was de markt onveranderd.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 26 April tot 3¾ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 64 1/16; Aand. Handel-Maatsch. 130⅞; Spanje Binnenl. 3 pc. —; Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. —; Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 99⅞, 5 pc. Oostenrijk, Met. 5 pc. 47 9/16, dito 2½ pc. —, dito Rente Amst. 5 pc. 71, dito Nationale 1854 5 pc. 55 1/16.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIËN.

Metalliek	*f* 21,70	à —	Pruissische	*f* 34⅞	à —
d°. Nation.	″ 28,60	″ —	Spaansche	″ 2,38	″ —
Napelsche	″ —,—	″ —	d°. Buitenl.	″ 55¼	″
Div. in £	″ 11,65	″ —	Hamb. Russ.	″ 33	″ —
Eng. Russen	″ 11,65	″ —	Russ. in Z. R.	″ 34⅛	″ —
Fransche	″ 55½	″ —	Polen ″ ″	″ 35⅞	″ —
Belgische	″ 55¾	″ —	″ ″ Fl.	″ 26⅞	″

Amerik. in D. *f* 2.35.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIËN.

Stukken à *f* 10 per Stuk	*f* 9,65 à 9,75
Oude Gerande Dukaten	″ 5,50 ″ 5,60
Wigtige Souvereinen	″ 11,65 ″ 11,75
″ Pistolen	″ 9,50 ″ 9,60
Stukken van 20 Franks	″ 9,25 ″ 9,35
Baren Goud en Speciën à *f* 1442,60 per Ned. ℔ fijn	9¼ à 10¼ pc.

ZILVEREN SPECIËN.

Piasters per Stuk	*f* 2,55 à 2,60
Stukken van 5 Franks	″ 2,33 ″ 2,36
Brabandsche Kroonen	″ 2,65 ″ 2,70
Fransche	*f* 2,70 *f* 2,75
Pruissische Daalders	″ 1,75 ″ 1,78
Zilver 1000 à 980	″ —,— ″ —,—
″ 900 ″ 700	*f* 104,20 à 105,—

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 25 April.

Tarwe zonder handel.

Rogge flaauw: 128 ℔ n. Pruiss. *f* 232; 124 ℔ Deensche *f* 212; 117 ℔ Riga *f* 184 122 ℔ Galatz *f* 200; 117, 119 ℔ j. Petersburg. 190, 191; 118 ℔ dito *f* 190; 118, 119 ℔ n. dito *f* 193, 195; op levering in Mei *f* 186; Junij *f* 190; Julij *f* 191, 190; Okt. *f* 192; Pruiss. per Julij *f* 196.

Garst en Haver zonder handel.

Boekweit zonder verandering: 117 ℔ j. Holst. *f* 200.

SCHIEDAM, 24 April. Rogge. Verkocht: 149/2 ℔ Libau *f* 220 6/w. — Moutwijn *f* 15,75; Jenever *f* 21,25; Amst. Proef *f* 22,50 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 1.40 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 25 April. Harms, Elisabeth, Batavia.

HELVOET, 25 April. Owens, Ann en Catherine, Port Madoc.

UITGEZEILD:

TEXEL, 26 April. Van der Putte, Maria Elise, Batavia.

HELVOET, 25 April. Van der Gaauw, Maria Johanna, Gibraltar.

Advertentiën.

(2587) Heden overleed, na tijdig voorzien te zijn van de H. Sacramenten der stervenden, mijn dierbare Echtgenoot, en Vader, de Heer PETRUS CORNELIS VAN LOON, in den ouderdom van ruim 44 jaren.

J. C. EEMAN, Wed. P. C. VAN LOON.
EMILE P. A. VAN LOON.

ROSENDAAL (Noord-Brabant) den 22 April 1860.

(2591) Heden avond overleed tot mijne groote droefheid, mijne geliefde Dochter HELENA JOHANNA MACHTILDA, in den jeugdigen leeftijd van 26 jaren, na voorzien te zijn van de H. H. Sacramenten der stervenden.

J. F. FRENAY.

LEYDEN, 22 April 1860.

Eenige Kennisgeving.

(2594) Het Parochiaal Kerkbestuur der Gemeente van de R. C. Kerk te *Voorhout* berigt, dat van af 27 April, dagelijks (Zon- en Feestdagen uitgezonderd) zal worden gevaceerd tot afgifte der bladen nieuwe **Coupons** bij de **Aandeelen** ten laste van gemelde Kerk, ten kantore van de Heeren H. J. VAN OGTROP & ZOON te Amsterdam, zoo mede dat aldaar van af 1° Mei 1860 zullen worden ingetrokken en betaald de op heden Uitgeloote Aandeelen, zijnde N° 1 en N° 27, en de op 1° Mei 1860 vervallene Coupons.

VOORHOUT, 23 April 1860.

Timmermanswinkel.

Door gevorderde jaren is **uit de Hand te Koop** aangeboden voor **5000** Guldens: Eene goede **HUIS-TIMMERMANS-WINKEL**, zijnde daarbij een best **HUIS** en groote **TUIN**, op een gelegen plaats tusschen Amsterdam en Rotterdam. Een kleine **Schuitenmakerij** met eenig **Verhuur-vaartuig** is naar verkiezing er bij over te nemen; alles voor uitbreiding zeer vatbaar. Op gefrankeerde brieven onder Letter Z. aan den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN, zal uitvoerig geantwoord worden. (2593)

(2595) Aan eene Openbare School in Noord-Brabant wordt gevraagd: een **HULPONDERWIJZER**, R. C. en geëxamineerd in de Fransche taal. Adres met *franco* brieven, onder letter A. aan J. J. ARKESTEYN EN ZOON, Boekhandelaars te 's Bosch.

DE PILLEN VAN HOLLOWAY. Niets van hetgeen de wereld kan aanbieden heeft eenige waarde voor die personen, bij wie alle gevoel van vreugde of opgeruimdheid door de aanhoudende ziekte is uitgebluscht. Tot lieden, die in dergelijken toestand verkeeren kunnen wij zeggen, dat de middelen om te herstellen in hun bereik zijn, dat zij zich alleen maar te onderwerpen hebben aan het gebruik van proffessor Holloways weêrgaloos geneesmiddel om de ziekte, die hunne ligchamelijke en geestelijke krachten ter neêr drukte, te verwijderen en ons een nieuw leven en een nieuw gevoel van deszelfs zegeningen te verkrijgen.

De pillen brengen, zoo als wij zeker weten, dergelijke resultaten voort, bij langdurige diarrhée en koliek zwakte der maag, ongesteldheid der nieren, leverziekten, enz., en zijn door geen ander middel in hunne goede uitwerking geëvenaard geworden; de zalf daarentegen werkt verwonderlijk op uitwendige kwalen.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: *Doosjes Pillen* à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 13.50, *f* 20.50.

Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 7.05, *f* 13.85, *f* 22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij de Heeren ADAMA, Apothekers, Utrechtschestraat, Y N° 251 en Nieuwendijk, L N°. 78, als Dépôthouders te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, dépôthouder te *Utrecht*, G. VERHAART, dépôthouder te *Friesland* en bij STRAATMAN, hoofd-dépôthouder te *Arnhem*, alsmede te *Londen* Strand 244 *Holloway's-Etablissement*. (2501)

VOORDEELIGE AANBIEDING

ter verspreiding van goede Boeken.

EERSTE STEL.

Eene verzameling van 146 Boekwerkjes die bij de uitgave gekost hebben *f* 41.47½ voor . . . . . *f* 7.50.

TWEEDE STEL.

1 Belijdenissen van den H. Augustinus. — 2 Over het bestaan en het Instituut der Jesuiten. — 1 Bijdragen tot de Kerkelijke Geschiedenis in Duitschland in de 19e eeuw, of 1 Korte vroegpreken. — 2 Calista. Eene schets uit de 3e eeuw. — 3 Onze Eerstelingen. Dichtbundel. — 4 Engelands rentmeesterschap. — 2 deelen van den Humorist. — 4 Levensgeschiedenis van den H. Thomas van Villenova. — 3 Alies. Nasporingen op geestelijk gebied. — 4 De Protestantsche Katholiek. — 2 Altieri, Redevoeringen. — 1 Utberg, Tien overdenkingen, of 1 Twaalftal Leerredenen. — 2 Troost voor zieken en lijdenden. — 1 De Toeschouwer, 1857, 2 deelen. — 2 Waarheid en Liefde. — 4 deelen Leesmuseum voor Katholieken van alle standen, 1853—56. Te zamen 39 Boeken, die bij de uitgave gekost hebben *f* 51.95, worden afgeleverd voor *f* 10.00.

DERDE STEL.

3 Geertruida van Oosten. — 2 De giftbrief van Koning Karel. — 2 De historie van Heer Raoul van Crequi. — 1 Carolingische verhalen, of 1 De Wapensmid en zijn Zoon, 2 deelen. — 1 Magdalena van Vaernewyck. — 1 Mejufvrouw Deeleman. — 2 Palet en Harp. — 4 Nederlandsche verhalen, v. d. Horst. — 1 Verhandeling over den Bijbel, J. M. Schrant, of 1 Der Ystorien-Bloeme. — 3 Het voorgeborchte. — 3 Hymnen en gebeden van Nouhuys. — 4 Van Nouhuys, de H. Rozenkrans. — 3 J. A. Alberdingk Thijm, Nederlandsche gedichten, 2e bundel. Te zamen 39 Boeken, die bij de uitgave gekost hebben *f* 40.45, worden afgeleverd voor . . . . . *f* 9.00.

Het voordeelige dezer aanbiedingen, zal ieder in het oog vallen, zoodat eene verdere aanprijzing overbodig wordt geacht.

Meer uitgebreide lijsten zijn op *franco* aanvragen te bekomen. — Bestellingen worden aangenomen bij C. L. VAN LANGENHUYSEN en zijne gewone Correspondenten.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever.